Un gând

Traian Secrieru

Eu sunt nimic,
Și nimic sunt eu!
Dar, în mormânt
Nimic nu va fi greu.

De nume și de ani,
Nimeni nu se va atinge.
Vor sta pe-acea tăbliță
Întipărite bine.

În întuneric merg,
Să pot găsi lumina.
Să vină toți, să vină
Căci drumul este bun
Dar fără milă.

Și în vreme de lumină
Atunci când o să vină.
Să-mi țin capu-n jos!
Căci noi suntem de vină.

Nici n-am aflat.
Când am venit
Și m-am trezit.
Când am plecat....,
Cutremurat și zbuciumat.
Mai e un pas,
Ține-mă strâns!
Voi merge cât mai jos,
Să pot ajunge sus.